

Remmende voorsprong

Frank den Hollander

Icky Trees

'Hé jongens, mag papa nu even achter de computer? Hij moet voor zijn werk nu echt even -'

'Ja zeg pap, je bent nu thuis hoor! Werken doe je maar op je werk!'

'Ja maar...'

'Eerst even dit spel afmaken, hoor pap! Ik kan het nu nog niet saven.' Klemgepraat verlaat ik de werk-kamer. Murw loop ik de trap af. In de woonkamer ziet mijn vrouw het al aan mijn gezicht.

'De Sims?'

'Nee', zucht ik, 'FIFA 2002.'

En dat ondanks de aanwezigheid van drie computers in huis.

Maar ja, hoe noem je zo iets? Voortschrijdend inzicht? Remmende voorsprong? Of beide?

In den beginne was er de eerste pc-privé-pc, aangeschaft via het werk. Je eerste Pentium! Wat een luxe, wat een snelheid. Inmiddels waren er ook kindertjes, dus die mochten af en toe wel eens een spelletje op papa's computer doen, altijd met diezelfde papa meekijkend over hun schouder, af en toe het handje op de muis vasthoudend en educatief meeklikkend.

Toen was die pc opeens alweer meer dan drie jaar oud, en ondanks dat je er nog steeds genoeg mee kon, en ook de verbinding met het inmiddels via een Oprit-account ontsloten internet naar je zin snel genoeg was, moest er toch maar een nieuwe pc-privé-pc komen. Beetje (veel) meer schijfruimte, beetje meer snelheid, een nieuwere versie van Windows om die grotere snelheid

wat te compenseren, en ach, laten we gek doen: ook maar meteen een brandertje erbij.

En weet je wat? Die ouwe pc (ach, wat is oud?) kon dan mooi op de overloop, voor de kids! Laten we die een beetje opkrikken, wat extra RAM erin, of hoe heet zo iets, zodat dat spelletje van Tarzan ook daarop gespeeld kan worden zonder dat die aapmens aan zijn liaan door het oerwoud slow-motiont als een baksteen door een pot stroop.

Dus: bij de IKEA een lekker goedkoop maar heel handig computertafeltje gekocht en de overloop als pc-lab ingericht voor onze *whiz-kids* in spe.

Hé, en wat is dat? Op papa's werk worden oude, afgeschreven pc's (maar nogmaals, wat is oud?) verloot onder de medewerkers, voor maar vijftig ouwe Nederlandse guldens per stuk! Ondanks die afschrijving zelfs alweer een beetje beter en sneller dan papa's eerste Pentium, en gaat onze oudste immers niet na de zomer naar de middelbare school? Meeloten, winnen, CD-rom-drive en geluidskaart erin, en die brugpieper heeft zijn eigen werkstation op zijn kamer!

Inmiddels is papa's splinternieuwe pc-privé-pc aangekomen. Wat een mooi ding! Lekker snel, goeie kleurenprinter erbij - en wat een cool brandertje!

De kindertjes worden ouder, dat merk je. En de eisen die door kindertjes aan pc's worden gesteld, gaan ook met de tijd mee. Dus

ontspint zich tegenwoordig om half zeven 's avonds de volgende conversatie aan de eettafel:

'Pap, mag ik even op jouw pc dat voetbalspelletje doen? Dat gaat sneller dan op de computer op de overloop...'

(zoon van acht)

'En mag ik daarna dan even op jouw kleurenprinter iets uitprinten? Die is beter dan die van mij...'

(zoon van veertien)

'Pap, ik heb van Rosa de nieuwe Nickelback gekregen - vet coole plaat man! Kun jij die daarna dan nog even voor me branden?'

(dochter van twaalf)

'Maar jongens, eigenlijk wilde papa vanavond nog even een stukje voor achter op de Pictogram schrijven...'

'Ja maar pap, dat kan toch ook op je werk?'

'Ja, want ik wilde ook nog even wat mailtjes versturen hoor pap!'

'En mag ik dan ook nog even op Internet?'

Voortschrijdend inzicht? Remmende voorsprong? Of beide? Het resultaat is in ieder geval hetzelfde: het remmende inzicht bij papa dat hij maar moet afwachten wanneer hij weer eens achter zijn eigen computer mag.